

132

D E K R E T

z dnia 9 kwietnia 1946 r.

o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych w okresie powojennym.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Przerwy w pracy nauczycielskiej w okresie od dnia 1 września 1939 r. do dnia 31 sierpnia 1945 r., spowodowane wojną i jej skutkami, nie są brane pod uwagę przy ustalaniu okresu praktyki przedegzaminacyjnej, wymaganej w myśl art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 258).

Art. 2. Czasu pracy w szkołach prowadzonych przez władze okupacyjne nie wlicza się do okresu pięcioletniego, przewidzianego w art. 10 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r.

Czasu od dnia 1 września 1939 r. do dnia 31 sierpnia 1945 r. nie wlicza się do okresu dziesięcio-

letniego, przewidzianego w art. 11 tegoż rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r.

Art. 3. Do końca 1950 r. kurator okręgu szkolnego może zwolnić od obowiązku składania praktycznego egzaminu nauczycieli, których praca nauczycielska uznana została za co najmniej dostateczną.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Oświaty.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Oświaty:
Czesław Wycech.

133

D E K R E T

z dnia 9 kwietnia 1946 r.

o zawieszeniu mocy niektórych umów wydawniczych w dziedzinie literackiej.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Celem zaspokojenia w dziedzinie wydawniczej najpilniejszych potrzeb kulturalnych społeczeństwa, spowodowanych wyniszczeniem w czasie wojny książki polskiej, zawiesza się na lat 5 wynikające z ustawy o prawie autorskim uprawnienia do wydawania drukiem dzieł literackich autorów: Adolfa Dygasińskiego, Teodora-Tomasza Jeża (Zygmunta Miłkowskiego), Marii Konopnickiej, Elizy Orzeszkowej (Elżbiety Nahorskiej), Bolesława Prusa (Aleksandra Głowackiego), Władysława Reymonta, Henryka Sienkiewicza, Andrzeja Struga (Tadeusza Gałęckiego), Stanisława Witkiewicza (ojca), Stanisława Wyspiańskiego, Gabrieli Zapolskiej (Janowskiej) i Stefana Żeromskiego.

W okresie zawieszenia Minister Kultury i Sztuki rozporządza prawami autorskimi w zakresie objętym ust. 1.

Art. 2. Minister Kultury i Sztuki udzieli zezwolenia na wydawanie drukiem dzieł autorów wymienionym w art. 1 osobom, mającym kwalifikacje wydawnicze, pod warunkiem zastosowania się do odpowiednio ustalonej kalkulacji, zapewnienia należytego poziomu wydawniczego oraz uiszczenia odpowiednich opłat.

Zasady określenia wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania ustali Minister Kultury i Sztuki w drodze rozporządzenia.

Art. 3. Przed udzieleniem zezwolenia Minister Kultury i Sztuki zasięgnie opinii specjalnej komisji co do osoby wydawcy, warunków kalkulacji handlowej i wymaganego poziomu wydawnictwa oraz wysokości opłat, które wydawca ma uiścić.

Komisja składa się z przedstawicieli Ministrów: Oświaty, Informacji i Propagandy oraz Kultury i Sztuki, a także z powołanych przez Ministra Kultury i Sztuki przedstawicieli czynnika fachowego i społecznego.

Art. 4. Opłaty wymienione w art. 2 przypadają na rzecz uprawnionych do dziedziczenia krewnych twórcy w linii prostej, braci i siostr oraz ich zstępnych, małżonka lub następców prawnych na mocy testamentu w zakresie praw, przewidzianych w art. 1.

W braku tych osób Minister Kultury i Sztuki przekazuje sumy uzyskane z opłat w całości na cele popierania twórczości literackiej.

Art. 5. Przepisów niniejszego dekretu nie stosuje się do praw wynikających z umów wydawniczych w dziedzinie literackiej, których wykonanie odbywa się poza granicami Państwa Polskiego, oraz do

praw z umów dotyczących przekładów dzieł autorów wymienionych w art. 1 na języki obce.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Kultury i Sztuki:
Leon Kruczkowski

134

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 marca 1946 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 315) ogłaszam w załączeniu jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 700) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych: art. 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976), art. 354 § 1 lit. b) dekretu Pre-

zydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 531), dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 458), dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 64) oraz dekretem z dnia 30 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 315), z zastosowaniem nowej numeracji artykułów i ustępów.

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1946 r. poz. 134.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 13 września 1927 r.

o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 443) postanawiam, co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia ogólne.

Przedmiot i wysokość podatku.

Art. 1. Wszelki cukier buraczany i trzcinowy oraz cukier o tym samym składzie chemicznym, tak wyrobiony w kraju, jak i przywieziony z zagranicy, podlega podatkowi spożywczemu.

Przez cukier buraczany rozumie się cukier, otrzymany z buraków w stanie stałym lub płynnym wraz z sokami buraczanymi, z syropem i odpadkami z wyjątkiem melasy. Cukier powyższy podlega opo-

datkowaniu, chociażby przy jego wyrobie użyto pozostałości z poprzedniej fabrykacji lub innych materiałów, zawierających cukier.

Melasa w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest odciek cukrowy o współczynniku czystości do 65% włącznie, którego zawartość określa się po strąceniu rafinozy metodą inwersyjną.

Art. 2. Podatek spożywczy od cukru wynosi 500 zł od 100 kg wagi netto.

Od cukru w głowach, kostkach i kawałkach pobiera się dodatek do podatku spożywczego w wysokości 10% tego podatku. Do tego stosuje się przepisy rozporządzenia niniejszego, dotyczące podatku spożywczego od cukru.

Przedsiębiorcy cukrowni obowiązani są wykazywać w księgach kontroli osobno cukier w głowach, kostkach i kawałkach, osobno zaś wszelki inny cukier.